कविर्भार्गवः।पवमानः सोमः। जगती।

धर्ता दिवः पवते कृत्यो रसो दश्नो देवानामनुमाद्ये नृभिः।

हरिः सृजानो अत्यो न सर्त्विभुर्वृथा पाजाँसि कृणुते नदीष्वा॥ ९.०७६.०१

दिवः - नभसिश्चत्ताकाशस्य वा। धर्ता - धारकः। कृत्व्यः - कर्तव्यः। दक्षः - समर्थः। देवानाम् - देवतानाम्। नृभिः - उपासकैः। अनुमाद्यः - तर्पकः। हरिः - आकर्षकः। सत्विभः - वीरैः। अत्यो न - तुरग इव। सृजानः - सृष्टः। वृथा - अनायासेन। नदीषु - अप्सु मूलशक्तिधारासु। आ-आभिमुख्येन। पाजांसि - वीर्याणि। कृणुते - कुरुते॥१॥

शूरो न धंत्त आयुंधा गर्भस्त्योः स्वर्ः सिषासत्रथिरो गविष्टिषु।

इन्द्रेस्य शुष्मेमीरयेन्नपुस्युभिरिन्दुर्हिन्वानो अज्यते मनीषिभिः॥ ९.०७६.०२

गभस्त्योः- भुजयोः। आयुधा- आयुधानि। शूरो न- योद्धेव। धत्त- धृतवान्। रथिरः- रथी सन्। गिविष्टिषु- गवां विद्यानामेषणेषु सत्सु। स्वः- स्वर्गम्। सिषासन्- संभक्तुमिच्छन्। अपस्युभिः- मूलशक्तिधारेच्छुभिः। इन्द्रस्य- परमेश्वरस्य। शुष्मम्- बलम्। ईरयन्- प्रेरयन्। मनीषिभिः- मेधाविभिः। हिन्वानः- प्रेर्यमाणः। इन्दुः- क्लेद्नशीलो रसः। अज्यते- सङ्गच्छते॥२॥

इन्द्रस्य सोम् पर्वमान ऊर्मिणां तिवष्यमाणो जुठरेष्वा विश।

प्र णीः पिन्व विद्युद्भ्रेव रोदंसी धिया न वाजाँ उप मासि शर्थतः॥ ९.०७६.०३

पवमान सोम । ऊर्मिणा- तरङ्गेण । तिवष्यमाणः- विधष्यमाणः । इन्द्रस्य- ईश्वनाधिदैवतस्य । जठरेषु- हृदये । आ विश्व- प्रविश । सीदन् वनस्य जठरे पुनानः, भीमस्य वृष्णो जठरादिभश्वसो दिवे

दिवे सहुरिः स्तन्नबाधित इत्यादिषु मन्त्रेषु जठरशब्दस्य मध्यभाग इति लक्षणया सारः स्वरूपं हृदयमिति वार्थः। हृयमानः- अस्माभिराहृतः। नः- अस्मदर्थम्। रोदसी- द्यावापृथिव्यो। विद्युदभ्रेव- यथा तिडत् मेघांस्तथा। प्र- प्रकर्षेण। पिन्व- धुक्ष्व। धिया- बुद्ध्या। न- संप्रति। श्रिथतः- सनातनीः। वाजान्- गतीः। वज गतौ। उप मासि- प्रमाणीकरोषि।।३॥

विश्वस्य राजां पवते स्वर्देशं ऋतस्यं धीतिमृषिषाळवीवशत्।

यः सूर्यस्यासिरेण मृज्यते पिता मेतीनामसमष्टकाव्यः॥ ९.०७६.०४

विश्वस्य- सर्वस्य। राजा- रञ्जकः। स्वर्द्दशः- स्वर्गद्रष्टा। ऋतस्य- सत्यस्य। धीतिम्- धारणाम्। ऋषिषाट्- दर्शनधारकः। अवीवशत्- कामयते। यः। सूर्यस्य- आत्मसूर्यस्य। असिरेण- चिद्रश्मिना। मृज्यते- शोधितो भवति। सः। मतीनाम्- मननानाम्। पिता- जनकः। असमष्टकाव्यः- अनिभृतदर्शनः॥४॥

वृषेव यूथा परि कोशमर्षस्यपामुपस्थे वृष्भः कनिकदत्।

स इन्द्रीय पवसे मत्सुरिन्तमो यथा जेषाम सिमुथे त्वोतयः॥ ९.०७६.०५

वृषेव यथा- वृषभो यथा स्वधेनुवर्गं गच्छति तथा। कोशम्- स्वप्रतीकम्। परि अर्षित- अभिसरित। अपामुपस्थे- मूलशक्तिधारासु। वृषभः- वर्षकः सोमः। किनकदत्- अशब्दयत्। सः- तादृशः। मत्सिरिन्तमः- अतिशयेन तर्पकः सन्। इन्द्राय- परमेश्वराय। पवसे- क्षरित। यथा। सिमथे- आवरणशक्तिभिर्जनिते युद्धे। त्वोतासः- भवद्रक्षिता वयम्। जेषाम- जयेम। तथा क्षरित ॥५॥

